

Scharreleieren

ZWARTKEELLIJSTER

Guus Peterse

Soms heeft een mens geen zin. Ja, dat kun je zo hebben. Vrijdag de melding van een zwartkeellijster op Texel, ja alweer Texel, dat gaat maar door daar. Maar daar zat ik dus echt niet op te wachten. Lekker uitgeslapen zaterdagochtend. Laat anderen maar achter al die zeldzaamheden aan hollen, ik nu even niet.

Maar ja, dat duurt dus niet langer dan een dag. Zaterdagavond had ik alweer erge zin. Alleen de weersvoorspellingen: met name in de middag erg veel regen. Dus zondagochtend de vroegste trein genomen, 10 over 7 uit centraal, en de boot van half 10. De vogel zat zo'n beetje om de hoek bij de aankomstplaats: rond het complex van het NIOZ dat je vanaf de boot kunt zien liggen. Dus om 10 uur zou ik wel ter plaatse zijn. Nou de vogel nog. Dat was een ander verhaal, want die was volgens de berichten erg lastig: kon wel een paar uur zoek zijn of maar heel af en toe heel kort te zien zijn. Als je dan net even de verkeerde kant op keek, had je 'm al gemist. En ik hoopte hem toch wel voor de regen binnen te hebben.

Nou, dat viel nog reuze mee. Het zal toch niet veel meer dan een kwartier hebben geduurd voor-ie zich liet zien, op een kaal stukje land bij een veldje naast de gebouwen van het NIOZ. Niet echt vlak voor mijn neus, maar mooi te zien. En goed herkenbaar, ook belangrijk. Een geslaagde twitch dus en dat was natuurlijk prachtig. Ik kon mezelf alvast van harte feliciteren, maar ik hoopte nog op iets meer dan dat. Ik hoopte op zo'n waanzinnig moment dat de vogel zich open en bloot op enkele meters afstand laat zien, zoals sommigen dat naar verluid hebben meegeemaakt. Geregeld was de vogel nog te zien, meest op en rond het veldje, hij leek helemaal niet zo moeilijk, maar dat ene waanzinnige moment bleef voor mij uit. Dus ik hield nog even vol.

Dat-ie toch wel heel lastig kon zijn, bleek de volgende pakweg twee uur: geen spoor meer. Er kwamen nieuwe vogelaars aan en die konden we aanvankelijk geruststellen dat de vogel nog aanwezig was en zonet ... een kwartier geleden ... een half uur geleden ... een uurtje terug ... nog gezien was. En dat-ie elk moment wel weer kon opduiken. Maar die geruststelling werd allengs minder waard en kon in de prullenbak toen vanuit Den Helder de regen van die middag de oversteek naar Texel begonnen leek en de vogel nog steeds spoorloos was. Een houtsnip vloog vlak langs: ook leuk natuurlijk maar daar zat men niet op te wachten. Af en toe wierp ik een blik op de Waddenzee, wat niet meer dan enkele eiders aan het licht bracht. En verder werden zo goed als alle lijsters gecheckt die in beeld verschenen. Dat waren er erg veel maar vrijwel steeds merel, en anders wel koperwiek.

Het was al zowat half 1, en ik had de boot van 1 uur terug naar Den Helder gepland, toen de vogel toch nog, eindelijk werd teruggevonden. Rond hetzelfde veldje als vanmorgen. De opluchting om me heen was voelbaar: alle aanwezigen blij en gelukkig. De vogel liet zich weer aardig bekijken, zelfs enige tijd drinkend op het terrasje naast het gebouw, maar beter dan vanmorgen werd het niet. Toen de vogel wegvloog, trok de voltallige menigte naar de andere kant van het complex om daar te zoeken op het veldje bij het huisje met het rode dak waar-ie gisteren geregeld gezien werd. Maar toen-ie ook daar onvindbaar was, hield ik het voor vandaag voor gezien. Op de boot van 1 uur terug naar Den Helder voelde ik de eerste regen vallen.

1 november 2009

Zwartkeellijster - Bram Rijk